พระของขวัญ

ถอดความมาจากเทปบันทึกเสียง ของหลวงพ่อวัดปากน้ำ
เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ปีนี้ท่านทั้งหลายบรรดาที่มารับของขวัญ สมทบทุนสร้างโรงเรียนพระปริยัติวัดปากน้ำ ได้อุตส่าห์พยายาม มาโดยความบากบั่นตรากตรำทรมานร่างกายมาก็เพราะอยากจะได้ของขวัญ รู้ว่าของขวัญนี้ เป็นของศักดิ์สิทธิ์ เป็นมหัศจรรย์ เมื่อเราได้ของขวัญแล้วให้ตั้งใจแน่แน่วยึดของขวัญนั้นด้วยมือของตน แก้ห่อของขวัญออก หยิบด้วยมือของตนแล้วมาดู ให้จำของขวัญนั้นแม่นยำแน่นอน ไม่ฟั่นเฟือนไม่หลงใหล จำได้แน่นอนแม่นยำดีแล้ว ให้น้อมเข้าไปในกลางตัว ***หญิงน้อมเข้าไปทางช่องจมูกซ้าย ชายน้อมเข้าไปทางช่องจมูกขวา เข้าไปตั้งอยู่กลางตัว กลางตัวนะ สะดือทะลุหลัง ขวาทะลุซ้าย สะดือทะลุหลังไปเส้นหนึ่งด้วยกลุ่ม ขวาทะลุซ้ายไปเส้นหนึ่งด้วยกลุ่ม ขึงตึง ตรงกลางจรดกัน นั้นเรียกว่ากลางกั๊ก*** อาราธนาพระไปตั้งอยู่กลางกั๊กนั้น เราหันหน้าไปทางไหน พระหันหน้าไปทางนั้น กลางกั๊กนั้นแหละถูกกลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ใสบริสุทธิ์เท่าฟองไข่แดงของไก่ตั้งอยู่กลางดวงธรรมนั้น ดวงธรรมถ้าใสสะอาดอยู่ ชีวิตของเรารุ่งโรจน์โชตนากาล ถ้าดวงธรรมนั้นซูบซีดเศร้าหมองอยู่ ชีวิตของเราไม่ผ่องใส

ซูบซีดเศร้าหมองเหมือนกัน ภายหลังตั้งใจลงไปอีกชั้นหนึ่ง หญิงสอดใจไปทางช่องจมูกซ้าย ชายสอดใจไปทางช่องจมูกขวา เข้าไปตั้งอยู่ในกลางองค์พระของขวัญนั้น พอถูกกลางองค์พระของขวัญ ก็ถูกพระพุทธเจ้านับอสงไขยไม่ถ้วน แล้วให้ระลึกถึงพระพุทธเจ้าโดยบาลีว่า สัมมาอะระหัง ๆ ให้ช่วยประคองใจเราให้หยุด ให้นิ่ง สัมมาอะระหัง ๆ ๆ ให้ช่วยประคองใจให้หยุด สัมมาอะระหัง ๆ ๆ พอถูกส่วนเข้าเท่านั้น หยุดกึ๊กเชียวใจหยุด

เมื่อใจหยุดแล้วเราเอาใจของเราเข้ากลางของหยุดนั้น กลางของกลาง ๆ ๆ ๆ ซ้ายขวาหน้าหลังล่างบนนอกในไม่ไป กลางของกลาง ๆ ๆ หนักเข้า พอถูกส่วนเข้า เห็นพระแจ่ม ลืมตาก็เห็น หลับตาก็เห็น นั่งก็เห็น นอนเห็น เดินเห็น ยืนเห็น นึกเป็นอะไรเห็นแจ่มเวลานั้น เมื่อเห็นแจ่มดังนั้นแล้วใจหยุดนิ่งอยู่กับพระที่เห็นแจ่มนั่นแหละ เป็นมหาคะตะกุศล กามาวจรกุศล จะทำบุญกุศลอย่างหนึ่งอย่างใดสู้ไม่ได้ สร้างวัดวาอาวาสอย่างหนึ่งอย่างใด สู้ใจหยุดนิ่งอยู่กับพระของขวัญนั้นอึดใจเดียวเท่านั้นไม่ได้ เสียเงินสักกี่โกฏิกี่ล้านก็สู้ไม่ได้ เมื่อเราเอาใจของเราจรดอยู่ที่พระของขวัญที่เห็นแจ่มนั้น เป็นมหาคะตะกุศลเป็น

สมาธิแล้ว ตายไม่ตกนรก อยู่กับพระของขวัญที่เห็นแจ่มนั่นแหละ ใจที่อยู่กลางของหยุด กลางของกลาง ๆๆ หนักเข้าไปอย่าถอย ตายตัวทีเดียว ไม่ถอยกลับกัน ตรงนี้ตายตัว ไม่ถอยกลับ หนักเข้าๆ พระนั้นโตได้ เปลี่ยนสีได้ เป็นพระแก้วใส เท่าๆตัวเราหรือโตกว่าตัวเรา เราก็เอาใจของเราไปหยุดนิ่งอยู่กลางองค์พระแก้ว

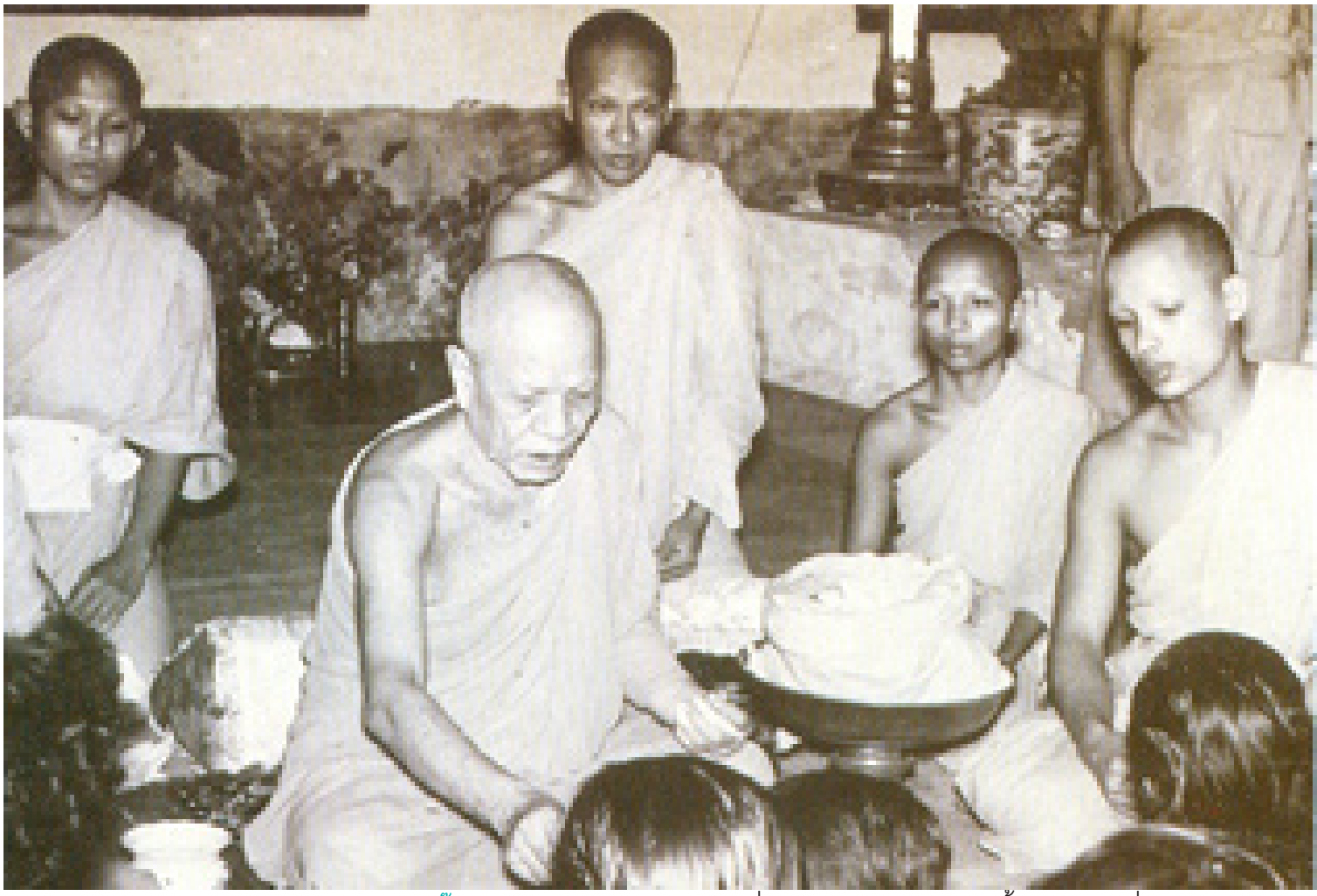

สะดือทะลุหลัง ขวาทะลุซ้าย ***กลางกั๊ก***แบบเดียวกัน ไปหยุดนิ่งอยู่กลางองค์พระแก้วนั้น พอหยุดนิ่งอยู่กลางองค์พระแก้วแล้ว ให้ระลึกถึงความบริสุทธิ์ดีของพระแก้วว่า สัมมาอะระหัง ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ ใจเราก็หยุดตามเดิม หยุดก็เข้ากลางของหยุดไปตามเดิม กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง นิ่ง พระแก้วนั้นก็ใสหนักขึ้น สะอาดหนักขึ้น โตหนักขึ้น จะไปไหนกับพระแก้วนั้นก็ได้ อาราธนา พระแก้วไปนรก ๔๕๖ ขุมไปตรวจนรกดูได้ตลอด เมื่อไปถึงสัตว์นรกแล้ว จะไปพูดไปถามกับสัตว์นรกอย่างหนึ่งอย่างใด ได้ตามความปรารถนา หรือจับมือจับแขนกับสัตว์นรกนั้นไต่ถามก็ได้จับมือถือแขนก็ได้ ตามใจชอบ ตามความปรารถนาเหมือนมนุษย์เรา

ถ้าว่าจะไปดูพวกเปรต ตรวจดูพวกเปรตมี ๑๒ ตระกูล ไปพูดไปจากันได้ ไต่ถามบุพกรรมที่กระทำดีกระทำชั่วร้าย อย่างหนึ่งอย่างใดได้ บ้านช่องอยู่ที่ไหนถามได้จับมือถือแขนกันได้พูดได้แบบเดียวกัน

ถ้าจะไปพวกอสุรกายก็แบบเดียวกัน จับมือถือแขนพูดกันได้ ไต่ถามกันได้มีบุพกรรมอันใดกระทำไว้มาอยู่ในอบายภูมินี้ พูดรู้เรื่องกัน จับมือถือแขนกันตามใจชอบ

จะไปในพวกสัตว์เดรัจฉาน สัตว์เดรัจฉานนั้นมีกายข้างนอก ถ้ากายข้างในนะ เป็นกายมนุษย์ละเอียดแท้ๆ ก็จับมือถือแขนพูดกันได้

จะไปหาพวกมนุษย์ตรวจดูพวกมนุษย์ มีมากน้อยเท่าไหร่ ไปได้ตลอดหมด กายมนุษย์นั้นก็จับมือถือแขนกันพูดได้ กายหยาบ กายละเอียดจับได้ทั้งนั้น

ถ้าจะไปในพวกเทวดา จาตุมหาราช ตาวติงส์ ยามา ดุสิต นิมมานรดี ปรนิมมิตตวสวัตตี มีมากน้อยเท่าใด จับมือถือแขนกันพูดได้

ถ้าจะไปในพวกรูปพรหม๑๖ชั้น ไปจับมือถือแขนกัน พูดได้

ถ้าจะไปในพวกอรูปพรหม๔ชั้น มีมากน้อยเท่าไดจับมือถือแขนกันพูดได้

ถ้าจะไปหาในพวก ไปหาในพระพุทธเจ้าในนิพพาน เข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า ไปเฝ้าพระพุทธเจ้า ไปหาพระพุทธเจ้า ถึงพระพุทธเจ้าแล้ว พูดอย่างหนึ่งอย่างใดกับพระพุทธเจ้าได้ ทูลอย่างหนึ่งอย่างใดกับพระพุทธเจ้าได้ จับมือถือแขนกับพระองค์ก็ได้ เหมือนมนุษย์เราแบบเดียวกัน

เมื่อเป็นเช่นนั้น ของนี้เป็นของศักดิ์สิทธิ์ อัศจรรย์อย่างนี้เห็นไหมละ ศักดิ์สิทธิ์นักถ้าใครได้ดังนี้แล้ว คนนั้นก็ตายก่อนตายได้ ก่อนจะตาย นั่งตายก็ได้ พูดไปจนกระทั่งดับจิตก็ได้ ตายเสียก่อนตายสักชั่วโมง สองชั่วโมงได้ เพราะมีกายของขวัญ เพราะมีกายแก้ว สำคัญนัก

ถ้าไม่ถึงขนาดนั้น เราต้องการจะรวยในชาตินี้ จะค้าขาย เอาใจจรดเข้าที่พระของขวัญนั้น ขออาราธนาพระองค์ได้ทรงโปรด ข้าพระพุทธเจ้าเป็นพ่อค้า หญิงก็หม่อมฉันเป็นแม่ค้า การค้าขายของข้าพระพุทธเจ้าขอให้กว้างขวางเต็มประเทศไทย ล้นประเทศไทย ขอให้ซื้อง่ายขายคล่องกำไรงามดังไปถึงพระนิพพาน ส่งผังซื้อง่ายขายคล่องกำไรงามมาเต็มตัวล้นประเทศไทยเรา ก่อนจะค้าขายให้ว่าอย่างนี้ทุกคราวไป ขายของขายง่ายขายดายสะดวกเหมือนเทน้ำเทท่า

ถ้าจะรับราชการ ขออาราธนาพระองค์ได้ทรงโปรด ข้าพระพุทธเจ้าเป็นผู้รับราชการ หม่อมฉันเป็นผู้

รับราชการ หรือรับราชการอยู่แล้วก็บอกว่าข้าพุทธเจ้ารับราชการอยู่แล้ว หม่อมฉันรับราชการอยู่แล้ว ขอให้หน้าที่ราชการของข้าพุทธเจ้าขอให้ราบรื่นเรียบร้อยไม่เป็นที่สะดุดตาสะดุดใจผู้หลักผู้ใหญ่ ขอให้เป็นที่นิยมชมชอบประกอบข้าพุทธเจ้า ถ้าเป็นราชการชั้นตรี ชั้นโท ชั้นเอก สูงสุดในสายราชการนี้ หน้าที่ราชการใดก็อาราธนาท่านในทางชนิดนั้นไป ก็จะได้ผลสมความปรารถนา ก็เสียงจะดังไปถึงพระนิพพาน ท่านก็ส่งผังราชการสูงสุดลงมาให้เต็มตัวเรา ก่อนจะรับราชการอย่างนี้ทุกคราวไป

ถ้าจะไปทำไร่ทำนาทำไร่ทำสวน ทำการงานด้วยปลีแข้งของตน ด้วยอวัยวะร่างกายของตน ขอพระองค์ได้ทรงโปรดการงานของข้าพุทธเจ้าเป็นดังนี้ ขอให้ทำง่าย ทำดาย ทำสะดวกได้ผลเกินควรเกินค่า นิ่งอยู่กลางองค์พระของขวัญนั้น สัมมาอะระหัง ๆ ๆ ดังเข้าไปถึงพระนิพพาน ส่งผังให้ผลเร็วเกินควรเกินค่ามาเต็มตัวเรา

ถ้าเราจะไปทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ขออาราธนาพระองค์ได้ทรงโปรด ขอให้ไปดีมาดีสวัสดีมีชัย นิ่งอยู่กลางองค์พระนั้น สัมมาอะระหังๆ ๆ ดังเข้าไปถึงพระนิพพาน ส่งผังไปดี มาดี สวัสดีมีชัย มาเต็มตัวเรา

เราได้พระของขวัญไปแล้ว ให้ปฏิบัติให้ถูกส่วนดังนี้ ที่บอกให้ฟังนี้นะ เป็นวิธีของการประพฤติปฏิบัติรักษาในพระของขวัญนี้ ถ้าแม้ว่าเราได้พระของขวัญนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของเราแล้วละก็ ติดอยู่กับตัวเสมอ ๆ บำบัดโรคภัยไข้เจ็บได้ต่าง ๆ โรคภัยไข้เจ็บมีในตัวหายหมด ถ้าเด็กเล็กอ้วนท้วนทีเดียว ตกน้ำก็ไม่ตาย เรือล่มก็ไม่ตาย รถชนรถทับไม่เป็นอันตรายทั้งนั้น

ถ้าลองสงครามเกิดขึ้นไม่ต้องอพยพหลบหลีก เมื่ออยู่อย่างไรก็อยู่อย่างนั้นตามหน้าที่ ทำมาหากินอย่างไรก็ทำมาหากินอย่างนั้นตามหน้าที่

ถ้าเข้าสมรภูมิไปรบกับเขาก็ไม่ต้องหวั่นหวาด มีพระของขวัญแล้ว อาวุธยุทธภัณฑ์ทำอะไรไม่ได้ ให้รักษาไว้ให้ดีนะ เป็นของสำคัญเหมือนแก้วสารพัดนึก

พระพุทธเจ้าท่านรับสั่ง เมื่อทำสำเร็จในวันแรก เวลาได้อรุณออกพรรษา ทรงรับสั่งว่า ตั้งแต่มีธาตุมีธรรมมา ของศักดิ์สิทธิ์ขนาดนี้พึ่งเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในโลก คำนี้ ของศักดิ์สิทธิ์ในชมพูทวีป แสนโกฏิจักรวาล อนันต์จักรวาล นิพพานถอดกาย ในกายมนุษย์ก็ดี ภาคพื้นก็ดี ศักดิ์สิทธิ์แค่ขนาดนี้ไม่มี เพราะเหตุว่า ของศักดิ์สิทธิ์นี้มนุษย์ไม่ได้ทำตามปกติธรรมดา อาราธนาพระพุทธเจ้ามีธรรมกาย ธรรมกายไปอาราธนามาให้ท่านปรุงขึ้นตบแต่งให้มนุษย์

เมื่อมนุษย์คนใดได้รับไปได้แล้ว มนุษย์คนนั้นมีสมบัติติดตัวพันล้านทุกคน คือ ขอท่านไว้อาราธนาว่ามนุษย์ผู้ใดสบสมทุนสร้างโรงเรียนละก็ ขอให้เป็นเศรษฐีทุกคน ถึงอาราธนาสมบัติมาติดตัวไว้ ๑,๐๐๐ล้าน ๑,๐๐๐ล้าน ทุกคนไป ให้รักษาพระนี้ไว้ให้ดี ถ้ารักษาดีละก็เรียบร้อยท่านอยู่ได้สะดวกดี อยู่กับเรา ถ้ารักษาดูถูกดูหมิ่นหายไปเสียไม่อยู่ด้วย เมื่อหายไปอย่างหนึ่งอย่างใดแล้ว เคารพคารวะนับถือ อาราธนาอ้อนวอน ก็กลับมาอยู่อีกได้ ให้ตั้งใจดังนี้ไม่ใช่ของธรรมดานะ เปล่งรัศมีก็ได้ พูดก็ได้ ลอยไปก็ได้ หายไปก็ได้ กลับมาก็ได้ ของนิดหนึ่งเท่านี้ละอัศจรรย์นัก ไม่ใช่ของตาย ของเป็น เขาเรียกว่าของสำเร็จ ของศักดิ์สิทธิ์ให้จำไว้ให้แน่นอนนะ